

Henvisning til en anden kredsret

§ 214. Retten kan træffe bestemmelse om, at en sag, der er indbragt for retten, henvises til en anden ret, som efter de forudgående regler er lovligt værneting, når det på grund af vidners bopæl eller af anden grund skønnes hensigtsmæssigt.

Stk. 2. Når særlige grunde taler for det, kan Retten i Grønland bestemme, at sagen skal behandles ved en ret, der ikke er værneting efter de foranstående regler.

Stk. 3. Beslutning om overførsel efter stk. 1 træffes af den ret, hvor sagen er anlagt.

Stk. 4. Rettens afgørelser efter stk. 1 og 2 træffes ved beslutning, der skal begrundes.

Rettens vurdering af værnetinget

§ 215. Retten påser af egen drift, om sagen er indbragt for rette værneting. Fremsætter sagsøgte ikke indsigelse mod rettens kompetence inden forberedelsens slutning, jf. § 223, anses retten for rette værneting.

Stk. 2. Er sagen anlagt ved en ret, som ikke er rette værneting for sagen eller et af de rejste krav, henviser retten om muligt sagen eller kravet til afgørelse ved rette domstol. Afgørelse om henvisning træffes ved en beslutning, som skal begrundes. Kan sagen ikke henvises, afviser retten sagen ved dom.

Kapitel 18

Sagens forberedelse i 1. instans*Mundtlig og skriftlig forberedelse*

§ 216. En sag kan forberedes mundtligt eller skriftligt. Ved mundtlig forberedelse indkaldes parterne til at møde i retten. Ved skriftlig forberedelse fastsættes en frist for parten til at indlevere et processkrift med genpart til retten.

Stk. 2. Skønner retten, at en part er ude af stand til at formulere sig skriftligt i sagen, skal sagen for denne parts vedkommende forberedes mundtligt.

Stk. 3. Retten kan tillade, at en part eller rettergangsfuldmægtig deltager i et forberedende møde via fjernkommunikation, medmindre en sådan deltagelse er uhensigtsmæssig.

Stævning

§ 217. En sag anlægges ved at aflevere en stævning med en genpart til retten. Retten skriver på stævningen, hvilken dato den er modtaget.

Stk. 2. Stævningen skal indeholde:

- 1) parternes navne og adresser, herunder en adresse, hvortil meddelelser til sagsøgeren kan sendes og forkyndes,
- 2) sagsøgerens eventuelle telefonnummer og telefaxnummer,
- 3) navnet på den ret, hvor sagen anlægges,
- 4) sagsøgerens påstand,
- 5) en beskrivelse af baggrunden for sagsøgerens påstand, og
- 6) angivelse af de dokumenter og andre beviser, som sagsøgeren vil påberåbe sig.

Stk. 3. Dokumenter, som sagsøger vil påberåbe sig, skal vedlægges med en genpart, hvis sagsøger er i besiddelse af dem.

§ 218. Retten påser, at stævningen opfylder kravene i § 217. Er dette ikke tilfældet, eller er stævningen i øvrigt uklar eller mangelfuld, henvender retten sig til sagsøgeren og giver den pågældende en kortere frist til at udbedre manglerne. Retten vejleder i den forbindelse sagsøgeren efter § 177.

Stk. 2. Kan manglerne ikke udbedres, eller undlader sagsøger at gøre dette inden for den fastsatte frist, afviser retten sagen. Når retten meddeler, at sagen er afvist, skal retten samtidig vejlede sagsøgeren om muligheden for at anlægge sag på ny.

Forkyndelse af stævningen

§ 219. Retten sørger for, at stævningen bliver forkyndt for sagsøgte, jf. dog § 130. Samtidig med forkyndelsen skal der udleveres en vejledning om, hvad sagsøgte inden for en angiven frist skal foretage sig for at varetage sine interesser i sagen.

Svarskrift

§ 220. Et svarskrift fra sagsøgte skal indeholde:

- 1) sagsøgtes navn og adresse, herunder en adresse, hvor meddelelser kan sendes til og forkyndelse kan ske for sagsøgte,
- 2) sagsøgtes eventuelle telefonnummer og telefaxnummer,